

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2022-08-12
Besvaras senast
2022-08-26

Till utrikesminister Ann Linde (S)

2021/22:1861 Det svenska erkännandet av Palestina

”Det svenska erkännandet av staten Palestina, som skedde 2014, vilade bland annat på uppfattningen att Palestina stod bakom tvåstatslösningen och därmed erkände Israels rätt att existera som stat. Utrikesminister Margot Wallström uttryckte det som att Israel och Palestina skulle ’kunna leva inom ömsesidigt erkända gränser, med 1967 års gränser som utgångspunkt och med Jerusalem som huvudstad för två stater’.”

Så skriver författaren Anders Carlberg i Fokus den 10 augusti 2022 och ställer sig frågan om palestinierna verkligen har accepterat tvåstatslösningen.

Författaren tar upp att Utrikesdepartementet inte tycks ha försäkrat sig om detta överhuvudtaget.

”Förvånande nog finns inget diariefört som kan beskrivas som beslutsunderlag. Den enda handling av potentiellt intresse (som finns) är en bilaga (Lines to take – Sweden recognizes the State of Palestine, bilaga till UD-2014-68817), som är daterad efter regeringsbeslutet. I detta allmänt hållna dokument fastställer regeringen att den palestinska myndigheten ’entydigt förpliktigt sig för tvåstatslösningen, för ett erkännande av Israel och att lägga våldet åt sidan’.”

Carlberg menar att det i diarierna i övrigt inte finns någon form av offentligt beslutsunderlag och ingen hänvisning till hur palestinierna själva ser på tvåstatslösningen, vilket har föranlett honom att undersöka vilka skrivningar i denna fråga som finns i de palestinska stadgarna, the Palestinian National Charter.

Här tar han upp samma sak som jag gjort åtskilliga gånger i riksdagen, dvs att stadgarna reviderades senast 1968, och det är just dessa stadgar som finns tillgängliga när man finkammar internet och de olika palestinska myndigheternas hemsidor. Dessa förespråkar Israels utplåning och att kampen från palestinsk sida ska ske med våld. Carlberg ställer sig frågan om vilka förändringar som skett efter 1968 och var eventuellt nya stadgar kan lokaliseras.

Carlberg har kontaktat Palestinas ”ambassad” i Stockholm och fått svaret att de palestinska stadgarna visst har ändrats. Enligt ambassaden är tolv av de 33 paragrafer från 1968 års stadgar helt raderade och femton modifierade. Detta

skulle innebära att endast sex paragrafer är oförändrade, vilket tyder på att en total översyn gjorts av 1968 års stadgar.

Samtidigt erhåller inte Carlberg en ny uppsättning av stadgar ("1998 års stadgar") utan ett långt mejl som upprepar samtliga "1968 års stadgar" med ett kort tillägg, i vilket ambassaden listar de paragrafer som ska ha "raderats" och "modifierats". "Det ter sig onekligen egendomligt att inkludera alla utjänta paragrafer i svaret till mig i stället för att skicka den reviderade samlingen", skriver Carlberg.

Han riktar i stället frågan till den Palestinska Myndigheten i Ramallah och skriver:

"Den 14 juli klockan 18.55 signalerar det från min inbox; det har kommit ett svar från Ramallah: 'Tyvärr har vi inga förändrade paragrafer i våra akter'. Jag stannar upp inför meningen, som ordagrant lyder 'unfortunately, we do not have the amended articles in our records'."

Den palestinska myndigheten har alltså inga av några modifierade paragrafer i sina akter. "Regeringens bedömning att palestinierna uppvisat en entydig förpliktelse till Osloavtalet och tvåstatslösningen vilar därmed på lös grund", skriver Carlberg och fortsätter:

"Den här granskningen borde rimligen ha genomförts av UD för åtta år sedan. En genomgång av de palestinska stadgarnas status kan inte betraktas som ett orimligt krav."

Av denna anledning vill jag fråga utrikesminister Ann Linde:

Har regeringen egentligen begärt ut de 21 paragrafer som ska ha antagits 1998 och kommer ministern och regeringen att kräva att dessa ska presenteras i sin helhet som "1998 års stadgar", och om inte, varför?

.....

Björn Söder (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Lena Lindbäck